Загальна декларація волонтерів

Зміст і цілі руху

Відповідно до Загальної декларації прав людини 1948 року та міжнародної Конвенції про права дитини 1989 року, зважаючи на те, що "будь-яка людина має право вільно об'єднуватися у мирні асоціації", волонтери розглядають свою діяльність як інструмент соціального, культурного, економічного та екологічного розвитку.

Волонтерство:

– це добровільний вибір, який відображає особисті погляди та позиції;
– це активна участь громадян у житті суспільства;
– сприяє покращенню якості життя, процвітанню та поглибленню солідарності між людьми;
– проявляється переважно як спільна діяльність в якійсь асоціації чи об'єднанні;
– сприяє реалізації основних людських потреб на шляху побудови більш справедливого та мирного суспільства;
– сприяє більш збалансованому економічному та соціальному розвитку, створенню нових робочих місць та нових професій.

Основні принципи

Волонтери сповідують і дотримуються таких основних принципів:

– визнають право на об'єднання всіх людей: чоловіків, жінок, дітей, незалежно від їх расової та релігійної належності, фізичних особливостей, соціального та матеріального стану;
– надають взаємну допомогу, безкорисні послуги особисто чи організовано;
– визнають рівність колективних та індивідуальних потреб;
– мають на меті перетворити волонтерство в засіб особистого процвітання, набуття нових знань і навичок, вдосконалення здібностей, стимулюючи для цього ініціативу та творчість людей, даючи можливість кожному бути творцем, а не користувачем;
– стимулюють почуття відповідальності, заохочують колективну та міжнародну солідарність.

Виходячи з цих принципів, **волонтери повинні:**

– сприяти тому, щоб індивідуальна участь перетворювалась на колективні дії;
– активно підтримувати свої асоціації, бути відданими їх цілям та завданням;
– прагнути в міру власних здібностей та наявності вільного часу успішно виконувати, відповідно до взятої на себе відповідальності, усі розроблені програми;
– співпрацювати зі своїми колегами по організації в дусі взаєморозуміння та взаємоповаги;
– не розголошувати конфіденційну інформацію.

Зі свого боку, поважаючи права людини та основні принципи волонтерства, **організації повинні:**

– забезпечувати розумну регламентацію волонтерської діяльності, визначати межі добровільної співпраці, чітко формулювати їхні функції та з повагою ставитися до них;
– доручати кожному діяльність, яка найбільше йому підходить;
– забезпечувати регулярне підбиття підсумків та їх оприлюднення;
– забезпечувати в разі необхідності компенсацію ризику, пов'язаного з діяльністю волонтерів;
– передбачати механізми припинення волонтерської діяльності як з ініціативи організації, так і за власним бажанням волонтера.

Декларація

Зібравшись з ініціативи Міжнародної асоціації волонтерів на Всесвітній конгрес, волонтери заявляють про свою прихильність до творчого та миротворчого характеру волонтерської діяльності:

- заради поваги людської гідності, визнання права людини на влаштування своєї долі та здійснення громадянських прав,
- для розв'язання соціальних та екологічних проблем,
- з метою створення більш гуманного та справедливого суспільства, сприяючи розвитку міжнародної співпраці.

Ми закликаємо держави, міжнародні організації, підприємства, засоби масової інформації стати нашими партнерами у створенні міжнародної атмосфери, сприятливої для ефективного відкритого волонтерського руху, який втілює в собі солідарність між людьми та народами.

Декларація була прийнята на XI конгресі Міжнародної асоціації волонтерів.
Париж, 14 вересня 1990 року